

31 Δεκεμβρίου 2013

Ένα μοναδικό έργο με τίτλο ΑΜΠΕΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙΝΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ,δώρο στους σημερινούς Έλληνες....

Εκδόθηκε και κυκλοφορεί ήδη το τελευταίο συγγραφικό έργο (κατά την ίδια Κύκνειο Άσμα) της κας Σταυρούλας Κουράκου – Δραγώνα με τίτλο «Η Άμπελος και Οίνος στον αρχαίο ελληνικό κόσμο».

Πρόκειται για μια πολυτελέστατη έκδοση 278 σελίδων η οποία όχι μόνο απουσίαζε από το χώρο των συγγραμμάτων για την περιγραφή της κουλτούρας των αρχαίων Ελλήνων σχετικά με το κρασί, αλλά επιπλέον καταδεικνύει την σημαντική επίδραση που είχαν οι αρχαίοι Έλληνες στην μεταγενέστερη ανάπτυξη της οινικής κουλτούρας.

Από τον πρόλογο του έργου αυτού αντιγράφουμε τις σκέψεις της κας Στ. Κουράκου που την οδήγησαν στη συγγραφή του:

«Στο πέρασμα του χρόνου είχα την καλή τύχη να επισκεφθώ με αποστολή όλες σχεδόν τις αμπελουργικές χώρες του κόσμου, να γνωρίσω τα κατάλοιπα άλλων αρχαίων πολιτισμών και να πλουτίσω τις γνώσεις μου σχετικά με προβιομηχανικές καταστάσεις, που σε ορισμένες περιοχές φυλάσσονται ως πολιτισμική κληρονομιά.

Όταν έπειτα από μια έντονη επιστημονική δραστηριότητα ήρθε η ώρα τηςσχόλης λόγω 35ετίας, σκέφθηκα να συμπληρώσω όλον αυτό τον συσσωρευμένο πλούτο πληροφοριών και αναμνήσεων με αναδρομή στο απώτερο Χθές: να αναζητήσω τις ρίζες ελληνικών οίνων της αρχαιότητας λιγότερο προβεβλημένων, να διερευνήσω την τεχνογνωσία των αρχαίων οινοποιών με βάση τα σωζόμενα αποσπάσματα στην αρχαιοελληνική, κυρίως, γραμματεία και να επιχειρήσω να ερμηνεύσω με σύγχρονες επιστημονικές γνώσεις τα μυστικά της τέχνης τους, που επέτρεπαν στους ελληνικούς οίνους να ταξιδεύουν στους δρόμους της θάλασσας ως πολύτιμο εμπόρευμα.

Έπειτα από πολύχρονες μελέτες, συγκέντρωσα αξιόλογο υλικό, αλλά και διαπίστωσα ουσιαστικά λάθη που έχουν γραφεί από διακεκριμένους ξένους, κυρίως ερευνητές σε σχετικές μελέτες και μεταφράσεις αρχαίων κειμένων δημοσιευμένων κατά τον 20ο και 21ο αιώνα, λάθη που διαιωνίζονται κατ' αντιγραφή, με συνέπεια εσφαλμένες ερμηνείες και σοβαρές, ενίοτε, παρανοήσεις.

Στο πλαίσιο διαφόρων διεπιστημονικών συμποσίων τόσο στο εσωτερικό όσο και το εξωτερικό, είχα την ευκαιρία να παρουσιάσω ανακοινώσεις σχετικές με τα θέματα που είχα μελετήσει και να επισημάνω τα ανά περίπτωση σφάλματα. Όμως οι απόψεις που καταγράφηκαν στα πρακτικά των ελληνικών συμποσίων έμειναν άγνωστες στους ξένους μελετητές παρά τις ξενόγλωσσες περιλήψεις. Γι αυτό, από εκείνες τις ανακοινώσεις επέλεξα να παρουσιαστούν σε ελληνική και γαλλική έκδοση είκοσι θέματα, τα οποία επεξεργάστηκα εκ νέου και συμπλήρωσα με νεώτερες πληροφορίες και παρατηρήσεις. Σε

ορισμένα από αυτά προσέθεσα μάλιστα έναν επίλογο, με σκοπό να επιβεβαιώσω το κυρίως θέμα με σύγχρονα παραδείγματα που ενισχύουν την επιχειρηματολογία μου.

Το κάθε θέμα είναι ανεξάρτητο των άλλων, ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να επιλέξει ανάλογα με τα ενδιαφέροντά του. Δεν επιβάρυνα τα κείμενα με πληθώρα επεξηγηματικών σημειώσεων, κουραστικών συνήθως για τους μη εξειδικευμένους αναγνώστες. Αντίθετα, τα τέσσερα ευρετήρια είναι “λαλίστατα” και έχουν συνταχθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να καθίσταται εύκολη, ελπίζω, η αναζήτηση των σχετικών λημμάτων σύμφωνα με την έννοια τους. Όσο για το εικαστικό υλικό, κύριος στόχος του η εικόνα να στηρίζει τον λόγο.»

Η ΚΕΟΣΟΕ θεωρεί μοναδικό το έργο αυτό, που φωτίζει την σχέση των αρχαίων Ελλήνων με την παρασκευή, την κατανάλωση και την κουλτούρα του οίνου, έργο που είναι απαραίτητο για κάθε οινοποιείο, αφού μπορεί να μεταφέρει μέσω των επισκεπτών του, την γνώση του αρχαίου ελληνικού κόσμου για το κρασί, σε κάθε γωνιά της γης.